

STATENS BRANDINSPEKTION

Meddelanden

1962:4

Tillägg till
Cirkulär nr 23

Atomenergiolyckor.

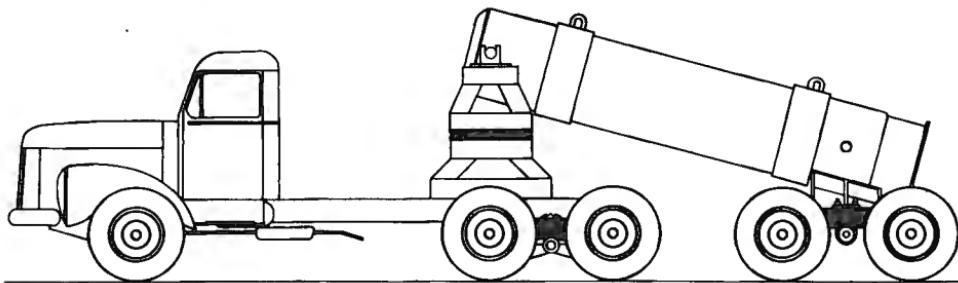
I statens brandinspektions cirkulär nr 23, "Anvisningar angående brandkårs uppträdande vid brand i anläggning, där radioaktiva hämnen kan förekomma" (andra omarbetade upplagan december 1959) framförs under avsnitt V, Atomreaktorer, i all korthet synpunkter på de problem, som uppstår i de fall, då en atomreaktor går ur kontroll eller då brand eller explosion uppstår vid en reaktoranläggning eller i en anläggning för bearbetning av förbrukat atombränsle. Däremot nämnes i cirkulären ingenting om de problem, som kan uppstå i samband med transport av förbrukade, starkt radioaktiva bränslelement. I cirkulären lämnas icke heller några anvisningar beträffande brandkårs uppträdande i sådana fall, då på grund av kärnvapenprov eller annan anledning delar av vårt land blir utsatta för radioaktivt nedfall. Beträffande de nämnda båda frågorna får brandinspektionen i samråd med radiofysiska institutionen, civilförsvarsstyrelsen, vattenfallsstyrelsens huvudavdelning för värmteknik samt AB Atomenergis sektion för strålningkontroll anföra följande.

I. Transport av förbrukade bränsleelement.

Bränslelementen till de i vårt land hittills färdigställda eller projekterade atomreaktorerna utgörs av klyvbart material (uran eller uranförening) i stavform, omgivet av ett skyddande metallrör (aluminium, zirkonium eller rostfritt stål). Elementen, som tillverkas inom eller utan landet, medförs, innan de kommer till användning i en atomreaktor, inga problem ur strålskyddssynpunkt.

I en atomreaktor förbrukade bränsleelement - vilka till det yttre ej skiljer sig nämnvärt från använda element - innehåller dock remont klyvningsprodukter som avger stark radioaktiv strålning. Efter att under viss tid, ca 6 månader, ha förvarats i reaktoranläggningens förrådsutrymme för bränslelement transportereras de förbrukade elementen till plats inom eller utanför vårt lands gränser för bearbetning eller oskadliggörande. När bränslelementen uttransporteras efter förvaringen i nämnda förrådsutrymme utvecklar de fortfarande en viss värmeeffekt och är alltjämt så starkt radioaktiva att omfattande skyddsåtgärder måste vidtagas. Sådana innesluts elementen i speciella transportkärl av stål, försedda med kraftigt strålskydd för nedbringande av den radioaktiva strålningen utanför kärllet till ofarlig nivå. Ett transportkärl kan innehålla ett varierande antal bränslelement och kan väga flera tio ton. Exempel på ett sådant transportkärl och dess placering på fordon för landsvägstransport visas i nedanstående bild.

Så länge transportkärllet med tillhörande förslutning är intakt föreligger ingen som helst risk för att de i kärllet inneslutna bränslelementen skall medföra fara ur strålningssynpunkt. Om dock remont transportkärllet allvarligt skadas, exempelvis vid brand, kan förhållandet bli ett annat. Trots att kärllet är konstruerat med tanke på att det skall vara möjligast motståndskraftigt också gentemot de påfrestningar som en brand innebär, måste man räkna med att en kraftig och långvarig brand deformrar stålkonstruktionen och kommer blytet att smälta med risk för kraftig radioaktiv strålning från bränslelement och partiklar i rökgaserna som följd. Naturligtvis får man inte överdriva risken för att en

bränsleelementtransport skall invecklas i brand. Den finns emellertid och får ej helt förbises. Icke minst de alltmera omfattande landsvägstransporterna av bensin och andra brandfarliga varor kan tänkas orsaka svår bemöstrade bränder i samband med kollisioner.

Utförda prov har visat att ett transportkärl, invecklat i brand, relativt snabbt upphettas. Effektiv kyllning av käret med vatten måste därför igångsättas så snart som möjligt. I detta sammanhang må framhållas att någon risk för att transportkäret med sitt innehåll skall kunna fungera som en atombomb icke förefinns. Den enda fara man har att räkna med är den radioaktiva strålningen. Brandsläckning skall sålunda ske under iakttagande i tillämpliga delar av de säkerhetsåtgärder - vid brand och efter brand - som anges i cirkulär nr 23 under avsnitt IX. Den utryckande brandkären bör omgående begära hjälp från den reaktoranläggning, vari från transporten utgått eller är avsedd för. Sakkunnig hjälp och förstärkning med avseende på säkerhets- och brandsläckningsutrustningen kan då påräknas.

I dagens läge har man att räkna med reaktoranläggningar i Stockholm (R 1 och Ägesta kraftverk), i Studsvik (R 0 och R 2) samt - under projektering - i Marviken (öster om Norrköping) och i Simpevarp (norr om Oskarshamn). Transport av utbrända bränslelement kan komma att ske från de olika reaktoranläggningarna till Studsvik eller annan central behandlings- och/eller förvaringsplats inom landet. Alternativt kan de komma att föras till hamn på väst- eller ostkusten för vidaretransport till utlandet. Det kan antagas att transporter inom landet kommer att ske med såväl järnväg som på landsväg.

Vilka kommuner, som kan komma att beröras av transporter av här aktuellt slag är tillsvidare oklart. Det kan emellertid förutsättas att brandcheferna genom vederbörlande länsstyrelsens för- sorg kommer att underrättas här om.

Till slut vill statens brandinspektion rekommendera de brandchefer som kan tänkas bli berörda av transporter att se över brandberedskapen vid respektive kårar både med avseende på möjligheten att utföra brandsläckning, då risk för radioaktiv

strålning föreligger, och - med hänsyn till vad ovan sagts om risker för kollision med tankbil - att bekämpa brand i bensin eller annan brandfarlig vara. I sistnämnda hänseende bör översynen främst gälla tillgången till skumslökningsmateriel och skumvärtska.

II. Radioaktivt nedfall.

Vid utarbetande av de i cirkulär nr 23 angivna reglerna för brandkårs uppträdande vid och efter brand eller annat nädläge, då radioaktiv strålning kan förekomma (avsnitt IX), har förutsatts att såväl brandstationen som brandpersonalens bostäder och arbetsplatser är belägna utanför det område, som beröres av den radioaktiva strålningen. Man kan med andra ord utrycka från plats, som ur strålningssympunkt är "ren" och man efter fullgjort uppdrag återgå till denna rena plats och därverkställa eventuellt erforderlig sanering (dekontaminering).

Ett helt annat läge uppstår i det fall att större landområden utsätts för radioaktivt nedfall exempelvis på grund av kärnvapenprov företagna utanför vårt lands gränser.

För sådana fall - det förutsätts, att civilförsvarsbefredskap ej råder - har den av Kungl Maj:t tillsatta Expertkommisen för rådgivning vid atomolyckor (KRA) i samråd med civilförsvarstyrelsen, länsstyrelserna m fl myndigheter utarbetat anvisningar av i huvudsak följande innehåll:

Om det radioaktiva nedfallet konstateras vara av riskabel styrka kommer allmänheten inom de berörda områdena (via t ex Sveriges radio) att uppmuntras taga bästa möjliga skydd i källare eller i varje fall inomhus med stängda dörrar och fönster. Samhällsviktiga organ, bl a brandkår, skall emellertid upprätthålla sina funktioner i den omfattning, som är nödvändig. Uppehållet utanför skydd skall därvid vara så kort som möjligt. Beträffande åtgärder i övrigt, bl a förrådshållning av livsmedel, vatten och djurfoder, hänvisas till skriften "Om kriget kommer".

I anslutning till KRA:s anvisningar får brandinspektionen rekommendera brandcheferna att under de angivna förhållanden tillsätta att brandkårens engagemang med avseende på sällan personal som materiel begränsas så långt ske kan utan att effektiviteten

därfor eftersättes. (I detta sammanhang må nämnas att vederbörliga länssstyrelse åt vissa brandkärer uppdragit att svara för bemanning av vissa fasta radiakontrollställen och av enheter för rörlig radiakontrollering. Dessa uppdrag, som kräver mycket små personalinsatser, skall självfallet genomföras i föreskriven omfattning). Nedanstående regler bör i allmänhet kunna tillämpas vid utryckning till brand eller annat nödläge. Vid reglernas utformning har hänsyn tagits till att det i här aktuella fall är fråga om radioaktiva källor, vilka till övervägande delen har kort halveringstid.

- 1) Vid larm utsändes, då så bedömes möjligt, endast en grupp på 2 & 3 man i och för rekognosering respektive bekämpande av brandtillbud eller mindre brand.
- 2) Eventuellt erforderlig förstärkning rekvireras av den under 1 nämnda gruppen. Förstärkningsstyrkan begränsas till ett minimum.
- 3) Brandsläckningen, som bör ske med utnyttjande av ett minimum av slang, inriktas på räddning av människoliv och förhindrande av brands spridning i riskabel omfattning.
- 4) Så snart som möjligt hemsländes personal och materiel i största möjliga utsträckning. Då så bedömes nödvändigt kvarlämnas på brandplatsen för bevakning en grupp på ett par man. Dessa bör ha möjlighet att uppehålla sig inomhus eller i täckt fordon,

Med avseende på personalens uppträffande och materielens handhavande bör följande beaktas:

- 5) Minst 1 man i varje grupp bör under utryckningen vara utrustad med dosimeter. Vid avslutat uppdrag antecknas för varje man på dosimtern avläst respektive med ledning av dosimetervärdet uppskattad dos. Den under hela bestrålningen samlade dosen bör icke för någon av personalen överstiga 10 r.
 - 6) Under uppehåll utomhus eller på öppet fordon bör gasmask med rök- eller stridsgasfilter bäras. Helskydd (tryckluft- eller syrgasapparat) bör användas i den utsträckning brandsituations motiverar detta.
- 1) Här avses den sammanlagda dos, som erhålls dels från det nedfallande stoftet, dels från det stoft som sedan ligger kvar och avger strålning.

- 7) Efter återkomsten till brandstationen inställsfordonen i vagnhallen utan särskild sanering. Begagnad slang lägges undan och rengöring sker först sedan normala förhållanden inträtt (före den egentliga rengöringen bör aktivitetskontroll och eventuellt erforderlig sanering - spolning - ske).
- 8) Utryckningskläderna placeras utan särskild sanering i vagnhall eller på annan lämplig plats inomhus, där människor normalt ej uppehåller sig. Samma sak gäller använda underkläder, vilka lämpligen används också vid nästa utryckning. Efter avtvättnings eller bad påtages renat kläder. Personalen uppehåller sig därefter liksom övrig befolkning i skydd inomhus.
-

Brandinspektionen vill till slut erinra om de i cirkulär 23, avsnitt VI, angivna möjligheterna att genom hämvändelse till civilförsvarsstyrelsen, Box 7097, Stockholm 7, som län erhålla penndosimetrar och dosimeterladdare samt i viss utsträckning också intensimetrar.

Ingvar Strömdahl
Ingvar Strömdahl
Riksbrandinspektör

Stockholm den 27 mars 1962.

Statens Brandinspektion, Sturegatan 29, Stockholm 8.
Tel. 24 51 90

Summary in English

THE NATIONAL INSPECTORATE OF FIRE SERVICES

Informative Recommendations 1962:4

Fire Brigades versus Radioactive Thermal Rods, resp. Fallout.

Addendum to Circular No. 23, of December 1959.

I. Transportation of Used Fuel Rods from Atomic Reactors.

With the increase in the number of reactors in actual use, the transportation, by rail or by car, of the used Thermal Rods with

various destinations for treatment or disposal will be on the increase. The unused rods are perfectly safe, whereas the used ones have a high degree of radioactivity. In consequence, for storage and transportation purposes they are heavily encased so as to ensure safe handling, as e.g. per illustration.

If involved in a fire, however, for instance because of a collision caused by the intensification of the hauling of flammable oils, the shielding may deteriorate and the radioactivity be set free. In consequence, the Fire Brigade concerned should immediately request experts from the consigner or consignee, as may be, and the safety rules as per paragraph IX, Circular No. 23, will be applicable.

Fire Chiefs in the itinerary areas will be forewarned, and should look to sufficient supplies of foam liquid and foam equipment being available.

II. Fallout.

Circular No. 23 deals with conditions when the radioactivity hazard is locally restricted and headquarters and general activity area of the Fire Brigade is not implicated. A testing race of megaton weapons may however cause an extensive fallout exceeding a safety margin. As regards the general public, the requisite instructions are being announced by the proper authorities. As regards the activities of the Fire Brigades during spells of short-time fallout, only the strictly necessary minimum of personnel and equipment should be exposed during the strictly necessary time for life-saving and fire control purposes. The personnel should be equipped with dosimeters, a maximum of 10 r accumulated exposure allowed, gas masks obligatory, and breathing apparatus when required by the fire situation. Cleaning and decontamination of equipment should as a rule be delayed until the atmospheric pollution recedes.

